

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/38/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119201576
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3119201576.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcov:

1/ A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX, E., 2/ F. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. G. XXXX/XX, F. H. I., 3/ E. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. D. C. XXX, D. C., všetci zastúpení : JUDr. Renáta Smetana, hosťujúca euroadvokátka so sídlom Smetanovo námestí 979/2, Ostrava, Česká republika, IČ: 09843795, proti žalovanému: I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, K., zastúpený: Mgr. Petra Hrubová, advokátka so sídlom Mierové námestie 93, Ilava, IČO: 42 152 321, o určenie, že veci patria do dedičstva a o vydanie vecí, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 23C/8/2019-296 zo dňa 15. novembra 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch I. a III. potvrdzuje.

Žalobcovia 1/, 2/, 3/ majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že finančná hotovosť vo výške 3 300 eur patrí do dedičstva po poručiteľke L. C., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom C. G. XXXX/XXX, XXX XX F. H. I.. Výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobcovia 1/, 2/, 3/ sa žalobou podanou dňa 22.02.2019 domáhali určenia, že veci - finančná hotovosť vo výške 3.300 eur a cennosti v podobe zlata 2x zlaté obrúčky, zlatá retiazka, náušnice patria do dedičstva po neb. L. C., zomr. XX.XX.XXXX a vydania vecí - finančná hotovosť vo výške 3.300 eur a cennosti v podobe zlata, 2x zlaté obrúčky, zlatá retiazka, náušnice, zariadenia izby v rodinnom dome v K. M. XXX: nová manželská posteľ, spálňová zostava - 2 ks skriňa na vešanie, 2 ks komoda, stolík pod TV, luster, nočná lampa, 2 ks nočný stolík, šijací stroj, plyšový koberec, švédka lavica, nové interiérové dvere, plastové okná so žalúziami. Zároveň navrhovali eventuality petít k petitu na vydanie vecí, a to len vydanie vecí - zariadenie izby v rodinnom dome v Tuchyň č. 109: nová manželská posteľ, spálňová zostava - 2 ks skriňa na vešanie, 2 ks komoda, stolík pod TV, luster, nočná lampa, 2 ks nočný stolík, šijací stroj, plyšový koberec, švédka lavica, nové interiérové dvere, plastové okná so žalúziami. Žalobcovia 1/, 2/, 3/ svoju žalobu odôvodnili tým, že strany sporu sú dedičmi po poručiteľke L. C., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom C. G. XXXX/XXX, XXX XX F. H. I.. Poručiteľka pre prípad smrti zanechala platný závet zo dňa

30.05.2013 so všetkými právnymi náležitosťami, v ktorom ustanovila za dediča celého svojho majetku svojho syna - žalobcu 1/. Súpis majetku v závete obsahoval aj hotovosť v hodnote 3.300 eur + 714 eur, cennosti v podobe zlata (2x zlaté obrúčky, zlatá retiazka, náušnice), hnutelné veci (televízor, obývacia stena). Následne, po smrti poručiťky, Okresný súd Trenčín v konaní sp. zn. 14D/350/2018 uznesením zo dňa 20.8.2018 určil všeobecnú cenu majetku poručiťky a to vo výške 9.144,64 eur, ktorá pozostávala aj zo zariadenia izby v rodinnom dome v K. M. N. XXX: nová manželská posteľ, spálňová zostava - 2 ks skriňa na vešanie, 2 ks komoda, stolík pod TV, luster, nočná lampa, 2 ks nočný stolík, šijací stroj, plyšový koberec, švédka lavica, nové interiérové dvere, plastové okná so žalúziami, to všetko ocenené vo všeobecnej hodnote ku dňu smrti poručiťky a podľa dohody dedičov vo výške 2.000 eur. Podľa odôvodnenia uznesenia, do súpisu aktív dedičstva nebola radená finančná hotovosť vo výške 3.300 eur a 2x zlaté obrúčky, zlatá retiazka, náušnice z dôvodu, že tieto veci sa javili ako sporné a splnomocnená zástupkyňa žalovaného na dedičskom pojednávaní dňa 20.8.2018 uviedla, že poručiťka žiadnu hotovosť ani zlato nezanechala. Tvrdenie žalovaného sa zakladá na klamstve, z nasledovných dôvodov: Počas života poručiťka spolu s jej zosnulým manželom previedli svoje vlastníctvo k rodinnému domu súp. č. XXX na parc. č. 22 a parcelám registra "C" evidované na katastrálnej mape: parc. č. 21 o výmere 996 m2 druh pozemku: záhrady, parc. č. 22 o výmere 138 m2 druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, parc. č. 23 o výmere 436 m2 druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria v k.ú. K., obec K. na LV č. XXXX na žalovaného s podmienkou vecného bremena doživotného práva bývania a užívania, ktoré bolo zapísané na LV č. XXX k.ú. K.. Po smrti otca, matka zostala bývať v rodinnom dome, kde jej žalovaný vyčlenil 1 izbu, ktorú užívala a v ktorej mala všetok majetok. Po vzájomnej dohode medzi poručiťkou a žalovaným mu poručiťka dávala celý svoj dôchodok na chod domácnosti. Vzťahy medzi žalovaným a poručiťkou však neboli dobré, nakoľko sa žalovaný o poručiťku nestaral podľa dohody, často cestoval na zahraničné dovolenky a poručiťka sa ocitla bez starostlivosti a pomoci. Taktiež žalovaný neumožňoval žalobcom žiadne návštevy poručiťky, zrušil jej telefonické spojenie so žalobcami a obmedzoval ju v osobnej slobode. Na Vianoce 2012 si chceli žalobkyne 2/, 3/ vziať poručiťku na vianočné sviatky k sebe. V tom im však dôrazne s vyhrážkami zabránil žalovaný. Žalovaný poručiťku bezdôvodne držal nasilu v rodinnom dome, odpojil jej telefón, aby jej nemohol nikto volať, zamedzoval deťom poručiťky, aby ju prišli navštíviť, zamykal vonkajšie brány pri vstupe na pozemok a kľúče mal pri sebe, aby nikto nemohol prísť mamu navštíviť bez jeho vedomia. Až po vianočných sviatkoch sa dňa 11.01.2013 podarilo poručiťku žalobkyňiam 2/, 3/ odviezť z rodinného domu za asistencie starostky obce a Polície SR. Nakoľko sa všetky udalosti udiali rýchlo, poručiťka si nestihla vziať všetky svoje veci a svoj majetok so sebou a tieto zostali v rodinnom dome, kde mala trvalé bydlisko. Následne po týchto udalostiach bola poručiťka presťahovaná do Zariadenia pre seniorov DUBINA, m.r.o., C. G. XXXX/XXX, XXX XX F. H. I.. Takže odo dňa 11.01.2013 za asistencie Polície SR a starostky obce, už žalovaný neumožnil poručiťke a ani žiadnemu súrodencovi vstúpiť do rodinného domu a odniesť majetok, ktorý patril poručiťke a o ktorý ho poručiťka zvyšok svojho života žiadala vrátiť do jej osobného vlastníctva. Následne dňa 30.05.2013 žalobcovia 1/, 2/, 3/ podali Podnet - prešetrenie podozrenia spáchania trestného činu na OKP OR PZ v K. a to trestného činu obmedzovania osobnej slobody poručiťky žalovaným. Trestné konanie však bolo zastavené Uznesením 1 Pv 61/13/3309 zo dňa 30.6.2014 a to z dôvodu, že výsluch poručiťky zo dňa 22.11.2013 bol robený psychickým nátlakom a podľa slov poručiťky sa jej vyhrážal a citovo ju vydieral až do momentu, kedy odmietla proti žalovanému, ako vlastnému synovi vypovedať. Proti tomuto uzneseniu však dňa 19.07.2014 poručiťka podala sťažnosť. Prokurátor sťažnosti vyhovel a dňa 19.8.2014 uznesenie zo dňa 30.6.2014 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Uznesením sp. zn. 1 Pv 61/13/3009 zo dňa 31.3.2015 bolo trestné konanie zastavené a to z dôvodu, že poručiťka pod nátlakom O. D. odmietla proti žalovanému vypovedať. Poručiťka zostala bývať v Zariadení pre seniorov Dubina, m.r.o, kde jej finančne pomáhali žalobcovia. Po urgencii zo strany žalobcov, žalovaný po jeho synovi poslal poručiťke mikrovlnnú rúru, LCD televízor Samsung, veľké hodiny, oblečenie a zdravotné pomôcky. Uvedené je potvrdené v Odovzdávajúcom protokole zo dňa 30.01.2013, ktorý je podpísaný žalobkyňou 2/ a synom žalovaného. Žalovaného niekoľkými výzvami poručiťka vyzývala na vrátenie vecí a to na vrátenie hotovosti vo výške 3.300 eur a cenností v podobe zlata (2x zlaté obrúčky, zlatá retiazka, náušnice). Hotovosť mala byť uložená v poručiťkinej izbe v šijacej mašine v bielej kabelke, čo uvádza aj poručiťka v jednej zo svojich výziev žalovanému. O existencii finančnej hotovosti vedeli aj priatelia

a susedia poručiťky zo Zariadenia pre seniorov Dubina. Ďalej to vedeli žijúci súrodenci poručiťky, jej brat A. P. a sestra B. M.. Vedel o tom bratranec navrhovateľov I. C., svedkovia z predmetného závetu a pani Q. A. C., priateľka žalobcu 1/, ktorá pravidelne poručiťku navštevovala v Dubine. Všetci svedkovia to vedeli z osobného rozprávania poručiťky, ktorým sa poručiťka zo smútkom zdôverila.

O peňažnej hotovosti nesvedčia iba výzvy zo strany poručiťky, ale aj úradný záznam zo zásahu Polície z roku 2007, kde pri domovej prehliadke bola Políciou SR nájdená veľká finančná hotovosť a žalovaný v tom čase potvrdil, že ide o finančné prostriedky rodičov. Do smrti poručiťky však žalovaný uvedené veci nevrátil a ani jednu z výziev si neprevzal. Poručiťku žalovaný ani raz za 5 rokov, čo bývala v Zariadení pre seniorov DUBINA m.r.o. nenavštívil, nekontaktoval, nebol ju navštíviť ani v nemocnici a dokonca sa nezúčastnil ani pohrebu. Pritom žalovaný veľmi dobre vedel od žalobcu 1/ o zlom zdravotnom stave alebo jej poručiťky, nakoľko ho pravidelne o tejto situácii informoval. Žalovaný vôbec neprejavil záujem poručiťku vidieť a odmietol ju kontaktovať. Nakoľko súčasťou závetu bola finančná hotovosť vo výške 3.300 eur a cennosti v podobe zlata (2x zlaté obrúčky, zlatá retiazka, náušnice) a tieto veci neboli zahrnuté v uznesení o dedičstve, boli žalobcovia ako dedičia nútení podať túto žalobu. Poukázali na rozhodnutie súdu rozsudok NS ČR, sp. zn.

20 Cdo 1897/98 (R 61 /2001) a na skutočnosť, že ako dedičia majú vecnú legitimitáciu a naliehavý právny záujem na danej veci. Žalobcovia 1/, 2/, 3/ sa snažili situáciu vyriešiť mimosúdne pomocou mediácie, avšak nepodarilo sa mediátorke skontaktovať so žalovaným. Žalobcovia si uplatňujú aj náklady spojené s riešením sporu mediáciou boli vo výške 180 eur, o čom predkladajú záverečnú správu mediátora. V rámci zásad hospodárnosti a procesnej ekonómie, žalobcovia spojili žalobu o určenie že veci patriacich do dedičstva a žalobu o vydanie veci, ktoré žalovaný nevydal a nachádzajú sa u žalovaného. Tento nárok žalobcovia odôvodnili poukazovali na § 126 ods. 1 Obč. zák. Žalovaný sa k žalobe vyjadril tak, že nárok žalobcov v plnom rozsahu neuznáva.

3. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie a z vykonaného dokazovania mal preukázaný nasledovný skutkový stav: Žalobca 1/ na pojednávaní dňa 27.09.2022 pri výsluchu uviedol, že existenciu finančnej hotovosti preukazuje závetom z roku 2007 a závetom z roku 2013. Existenciu ostatných vecí preukazuje svedeckými výpoveďami a čestnými prehláseniami. Žalobkyňa 2/ na pojednávaní dňa 27.09.2022 pri výsluchu uviedla, že matka jej hovorila, keď ju viezla do domova „Mám tam v šijacom stroji ešte peniaze. Je to tam nachystané. Je to 3.300 euro a v skrini v šuflíku mám zlato." Za prítomnosti policajtov a starostky sa s mamou pokúšali vrátiť do rodinného domu, avšak už ich tam žalovaný nepustil. Veci videla v krabíčke. Mala tam zlaté retiazky a iné šperky, ktoré jej otec daroval, keď prišiel z roboty z Nemecka. Peniaze mala odložené na pohreb, pre tie sa chcela vrátiť. Do domova ju zobrali 11.01.2013. Predtým bola párkrát u nej alebo u jej sestry, aby si zvykala. Peniaze mala našetrené na pohreb. Žalobkyňa 3/ na pojednávaní dňa 27.09.2022 pri výsluchu uviedla, že mama mala obrúčky aj náušnice. Vie, že jedny náušnice jej ukradli v nemocnici, potom jej otec kúpil nové, keď chodil do roboty do Nemecka. V deň odchodu tieto šperky ani peniaze u seba nemala. Mama bola šetrná. Vie, že mala peniaze našetrené. Financovala aj otcov pomník po jeho smrti. Jediný žalovaný vedel, kde sú uložené peniaze. Potom im mama povedala, že sú v šijacom stroji v spálni. Žalovaný jej však už neumožnil vstup do rodinného domu. Mama ju viackrát prosila, aby tam išli, avšak keď zavolała žalovanému vyhrážal sa, ak by sa k domu priblížila. Vyhrážal sa, že jej rozbije hlavu sekerou. Počas toho ako mama žila so žalovaným, ju žalovaný psychicky týral, nezabezpečoval jej stravu. Mala mať diétnu stravu, tak jej ju zabezpečila zo škôlky. Následne však žalovaný zakázal pani zo škôlky, aby chodila do domu a nosila jedlo. Žalovaný mamu zamykal. Neumožňoval jej stretnúť sa s nimi a svojimi vnúčatami a keď odišla do domova už jej neumožnil vstup do rodinného domu. Žalovaný na pojednávaní dňa 27.09.2022 pri výsluchu uviedol, že 5,5 roka sa staral bez pomoci súrodencov o mamu. Všetko si sám zarobil legálne. Od roku 2007 bol napr. žalobca 1/ na návšteve párkrát 3 - 4x, pritom si odnášal rôzne veci z domu. Brána bola vždy otvorená. Kľúče mal žalobca 1/ a žalobkyňa 3/. Štyri dni potom ako mamu odviezli násilím do domova mu začal žalobca 1/ robiť problémy. Vyvolával konflikty. Nakoniec ho zablokoval. Tri dni potom ako mamu zobrali, suseda videla žalobcu 1/ ako preskakuje plot a potom zistil, že má vylomené dvere na rodičovskom dome a veci mamy sú porozhadzované. Nevedel o žiadnom zlate alebo peniazoch, ktoré by mama mala v čase odchodu. Naopak vybavil jej poštový účet, z ktorého vyberali žalobcovia. Keď boli s policajtní a starostkou v kuchyni a obúval mamu, žalobkyňa 2/ sa dvakrát vrátila do maminej izby a keď vychádzala mala u seba obálku a povedala, že sa nemá starať čo to je. Mama mala zlatú retiazku s príveskom so znamením, ktorú jej kúpil na 50-ku. Mala aj nejaký prsteň, ale rozdelila to. Raz prišla žalobkyňa 2/ s dcérou a rozdelila im zlato. Jeho manželka to odmietla. O mamu sa riadne staral.

Zabezpečil jej aj mobil, ktorý mala pri posteli, aby jej mohli žalobcovia zavolať. Nie je pravda, že by ju odpočúval. Mala 13 mozgových príhod, 14.-tu mala v penzióne. Mala šedý zákal. Bola nevidiaca. Všetko bolo sfalšované, aj závet. Vie aj to, že žalobca 1/ obral žalobkyňu 3/ o pozemky v D. C., pričom mama chcela, aby zostali tomu, kto tam bude blízko bývať. Žalovaný s tým súhlasil. Otcov pomník tiež platil on, 2.800 eur a mama nemala nič našetrované. Platil aj pohreb otca. Po troch mesiacoch ako mamu zobrali do domova, povyhadzovali všetky veci z rodičovského domu na zberný dvor do F.. Okná boli vytrhané. Krov sa zhadzoval, chalupa bola bez strechy.

V chalupe nezostalo nič. Bol vyhodnený aj šijací stroj. Bol to starý šijací stroj, ktorý mame kúpil z novomanželskej pôžičky. Bol nefunkčný, hrdzavý. Z výsluchu svedkyne Q. D. R., sesternice strán sporu, na pojednávaní dňa 13.10.2022 bolo zistené, že poručiťku bola v zariadení často navštevovať. Poručiťka nemala problém s pamäťou, mala zhoršené videnie kvôli cukrovke. Často sa sťažovala na žalovaného, že jej zabráňuje vstúpiť do domu, kde mala doživotné právo bývania a nechala tam ošatenie, šperky. Spomínala, že má našetrované na pohreb. Tieto peniaze mali byť v dome. Žalovaný jej nedovolil, aby si niečo zobrala z domu a keď tam prišla, nebola vpustená dnu. Kľúče od domu poručiťka nemala. Spomínala, že mala v dome ešte dokumenty a fotografie. K písomnému svedectvu zo dňa 23.09.2019 (č.l. 163 spisu) uviedla, že text spísala sama na počítači, vytlačila ho a podpísala

a následne odovzdala žalobcovi 1/. Z výsluchu svedkyne S. G., bývalej starostky obce K., na pojednávaní dňa 25.10.2022 bolo zistené, že v čase, keď p. C. odchádzala do domova, bola pri tom prítomná. Zavolali ju žalobcovia. Boli tam prítomné žalobkyňa 2/ a žalobkyňa 3/. Poručiťka sedela v izbe. Ona bola so žalovaným v kuchyni. Videla poručiťku cez chodbu, že sedí v izbe a balila si veci. Nikto jej v ničom nebránil. Nevidela žiadne násilie. Poručiťka nechcela odísť preč. Žalovaný jej dal krabičku s liekmi a povedal súrodencom ako ich má užívať. Brala si nejaké osobné veci. Nemá vedomosť o žiadnej hotovosti ani šperkoch. Nemá vedomosť o žiadnych písomných podaniach poručiťky na žalovaného na obec. Z výsluchu svedkyne T. C., dcéry žalovaného, na pojednávaní dňa 25.10.2022 bolo zistené, že žalovaný sa dobre staral

o poručiťku. Pri jej odchode z domu nebola svedkyňa prítomná, ale vie, že poručiťka do domova nechcela ísť. Keď bola v domove, veľmi za ňou nechcela chodiť, bola za ňou

2 – 3x, lebo už v rodine nemali dobré vzťahy. Nemá vedomosť, že by mala nejaké veci, ktoré by nechala po odchode v dome. Nikdy sa o tom nerozprávali. Od poručiťky nedostala žiaden vecný dar. Podľa jej názoru žalobca 1/ nútil poručiťku ísť do domova. Na začiatku bola aj nešťastná, že tam ísť musí. Uviedla, že závet poručiťky uznala v dedičskom konaní, ale keby vedela ako to dopadne, nepodpísala by to. Žalovanému z tade nevolala. Boli dohodnutí, že všetko nechá súrodencom. Na otázku o zraku poručiťky odpovedala, že vie, že ju bolievali oči, raz jej robila pedikúru. Vyjadrila sa, že vie, že sa poručiťkina spáľňa celá menila, vymenila sa aj postel'. O šijacom stroji nemá žiadnu vedomosť. Z výsluchu svedkyne A. C., manželky žalovaného, na pojednávaní dňa 25.10.2022 bolo zistené, že s poručiťkou o žiadnych šperkoch alebo hotovosti nehovorievala. Nemá vedomosť, že by poručiťka zanechala nejaké šperky alebo hotovosť v dome. Raz si ju poručiťka zavolala, keď svedkyňa prišla z roboty. Na posteli mala položené malé krabičky od šperkov a príviesky z ružencov, ale povedala jej, nech si to odloží, avšak potom povedala žalovanému, že svedkyňa má od nej príviesok, ale na to jej povedala, že je v znamení blíženci a ona taký príviesok nemá. O poručiťku sa s manželom starali, varili jej. V tom, či chcela odísť alebo nie, bola nerozhodná. Myslí si, že sa nechala ovplyvniť svojimi deťmi. Pri odchode poručiťky z domu prítomná nebola. Žalovaný jej volal, že prišli jeho súrodenci a poručiťku odvádzajú do domova. V odchode jej manžel ani svedkyňa nebránil. Pri rekonštrukcii sa menila napr. posteľ, ale to hneď po smrti p. C.. Nábytok potom kupovali s manželom. Nemá žiadnu vedomosť o šijacom stroji. Keď boli so žalovaným

v práci, poručiťka mala kľúč od domu. Mohol tam chodiť ktokoľvek. Párkrát videla žalobkyňu 2/ ako ide z K.. Na povale našli demižón, kde malo byť pálené, avšak bola tam voda. A v špajzi boli nachystané sedmičkové poháre s páleným. Poručiťku nebola navštíviť v domove. Nemá vedomosť o tom, že by žalovaný šacoval niekoho pri návšteve poručiťky v dome. Z výsluchu svedkyne A. U. F., netere sporových strán, na pojednávaní dňa 25.10.2022 bolo zistené, že poručiťka bola jej babka. Svedkyňa chodila s rodinou za ňou do domova veľmi často. Keď bola v dome žalovaného tiež tam chodili, kým jej mama povedala, že už tam chodiť nemá. Keď bola v domove, poručiťke bolo ľúto, že nechodia za ňou všetci a že už nie sú všetci spolu. Mala pocit, že už je v dome žalovaného navyše. Mala pocit, že už tam nemusí byť. Do domova sa podľa svedkyne tešila, lebo tam pracovala jej dcéra a že budú spolu. Vravievala, že nemá žiadne peniaze, lebo jej všetko zostalo v K., že jej zostalo v K. aj lepšie oblečenie. O šperkoch sa nevyjadrovala ani o presnej sume peňazí. Poručiťka sa veľa naplakala. Bolo jej to všetko ľúto. Vravela, že keď odchádzala z domu musela tam prísť aj starostka, lebo ju žalovaný nechcel pustiť. Hovorievala, že jej peniaze zostali v K., nehovorila kde presne. Svedkyňa nevedela uviesť sumu. O

šperkoch nemá vedomosť. Poručiiteľkou bola obdarovaná, dostala náušnice ešte v čase, keď žil aj p. C.. K písomnému svedectvu zo dňa 24.09.2019 (č.l. 172 spisu) uviedla, že text písala sama, sú to jej myšlienky a sama ho podpísala. Z výsluchu svedka I. C., bratranca sporových strán, na pojednávaní dňa 25.10.2022 bolo zistené, že mal nepríjemnú skúsenosť so žalovaným. Považuje ho za čiernu ovцу rodiny. Podali na neho aj trestné oznámenie. Kým poručiiteľka žila, často ju navštevoval. Boli dobre prepojené rodiny. Vie, že súrodenci mali medzi sebou problémy, ale nemiešal sa do toho. Vie, že keď poručiiteľku zobrali do domova, vtedy jej zachránili život, lebo vie, že nedostávala na čas lieky a bola by zomrela. Na žalovaného sa sťažovala, avšak nikdy mu to nepovedala. Sťažovala sa, že nedostáva na čas lieky, jedlo, že žalovaný chodí neskoro v noci domov. Bolo to, keď behával okolo a pristavil sa, keď stávala pri bránke alebo išla od školy domov.

V domove bol za ňou svedok jedenkrát. Mala na hlave sieťku a povedala mu, že jej chýbajú nejaké veci z domu, tak bol pre ne, lebo žalovaný tam ostatných súrodencov nepustil. Bol na chodbe. Žalovaný bol v izbe pre veci a tieto doniesol. Žalovaný povedal, že brata a sestry do domu nepustí. Tieto veci svedok doniesol poručiiteľke. Bolo tam nejaké pyžamo, uteráky. Šperky tam neboli. Nepovedala, aby zobral aj peniaze, ale vravievala, že mala 4.000 SK

v šuflíku na pohreb a žalovaný jej ich zobral. O šperkoch nemá vedomosť. Podľa svedka problémy začali vtedy, keď žalovaný nevyplatil súrodencov z domu tak, ako ich vyplatiť mal. Žalovaný sa mu vyhrážal, že mu zapáli auto, dom, chatu. Žalovaný zatají všetko a myslí si to aj o bývalej starostke obce K. p. G.. Naposledy videl poručiiteľku v K. jeden alebo dva týždne predtým, ako ju zobrali do nemocnice. Z uznesenia Okresného súdu Trenčín č.k. 14D/350/2018-133 zo dňa 20.08.2018 (č.l. 7 spisu) bolo zistené, že v dedičskom konaní po poručiiteľke L. C., zomr. XX.XX.XXXX, bola určená všeobecná cena majetku v sume 9.144,64 eur. Nadobúdateľom celého majetku poručiiteľky je závetný dedič - žalobca 1/. Z odôvodnenia uznesenia bolo zistené, že v závete poručiiteľky zo dňa 30.05.2013 bolo uvedené, že majetok poručiiteľky tvoria aj finančné prostriedky v hotovosti v sume 3.300 eur + 714 eur, cennosti v podobe zlata (2x zlaté obrúčky, zlatá retiazka, náušnice).

V dedičskom konaní bol žalovaný zastúpený na základe plnomocenstva T. C.. Do súpisu aktív dedičstva nebola radená finančná hotovosť vo výške 3.300 eur a zlato - 2x zlaté obrúčky, zlatá retiazka, náušnice z dôvodu, že žalobcovia 1/, 2/, 3/ vyhlásili, že finančnú hotovosť mala poručiiteľka uloženú v šijacom stroji v bielej kabelke vo svojej izbe v dome č. XXX I. K., avšak pri odchode z rodinného domu v mesiaci január 2013 do domácnosti dcéry E. J. v sprievode príslušníkov polície a starostky obce K. zabudla si poručiiteľka zobrať túto finančnú hotovosť. Pri opätovnom návrate domov, už nebolo možné sa dostať do domu. Splnomocnená zástupkyňa žalovaného na pojednávaní u notárky dňa 20.08.2018 uviedla, že poručiiteľka žiadnu hotovosť ani zlato nezanechala.

Z výpisu z LV č. XXXX pre k.ú. K. (č.l. 17 spisu) bolo zistené, že žalovaný je evidovaný ako výlučný vlastník v podiele 1/1 nehnuteľností: rodinný dom súp. č. XXX postaveného na parc. č. 22, parc. č. 21 - záhrady o výmere 996 m², parc. č. 22 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 138 m² a parc. č. 23 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 436 m². Titulom nadobudnutia je kúpna zmluva V 673/2005.-33/2005. V časti C - Ťarchy je uvedené vecné bremeno - doživotné právo bývania a užívania rodinného domu súp. č. 109 v prospech V. C., nar. XX.XX.XXXX a L. C., nar. XX.XX.XXXX. Z podnetu na prešetrenie podozrenia spáchania trestného činu zo dňa 30.05.2013 (č.l. 18 spisu) bolo zistené, že žalobcovia 1/, 2/, 3/ a L. C. podali na OKP OR PZ v Trenčíne podnet na prešetrenie podozrenia spáchania trestného činu na žalovaného, ktorý sa má dlhodobo a úmyselne dopúšťať hlavne voči svojej matke a sestre - žalobkyni 3/ nebezpečného konania. Uviedli, že žalovaný žije vo vedľajšom dome s priateľkou a takmer 5 mesiacov bráni svojej matke vydať kľúč od brány a rodinného domu, kde má vecné bremeno doživotného práva bývania. Taktiež jej nedovolil vstúpiť domov pre svojej osobné veci. Matke nechce žalovaný vrátiť jej osobné cennosti (2x zlaté obrúčky, náušnice, zlatú retiazku a pod.) vrátane úspor finančných prostriedkov vo výške 3.300 eur, ktoré si sporila a odkladala z vdovského dôchodku po svojom nebohom manželovi. Uviedli, že L. C. sa asi 3-krát pokúšala aj za prítomnosti hliadky OO PZ Ilava, starostky obec a žalobcov dostať do rodinného domu. Vždy však narazila na nechotu žalovaného. Pritom si chcela iba vziať svoje osobné veci. Z uznesenia Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 1 Pv 61/13/3309 zo dňa 30.06.2014 (č.l. 21 spisu) bolo zistené, že trestné stíhanie voči žalovanému pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) TZ bolo zastavené, lebo nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že nebolo možné dostatočne preukázať skutkový stav ako aj trestnú činnosť obvineného bez dôvodných pochybností, nakoľko z výsluchu L. C. zo dňa 22.11.2013 je zrejme, že obvinený je jej syn a vzhľadom na túto okolnosť odmietla vypovedať. Zo sťažnosti proti uzneseniu OP Trenčín sp.zn. 1 Pv 61/13/3309 zo dňa 19.07.2014 (č.l. 23 spisu) bolo zistené, že proti predmetnému uzneseniu podala L. C. sťažnosť, ktorú odôvodnila tým, že na výsluch dňa 22.11.2013 si nepamätá

a mala strach. Chce, aby jej žalovaný vrátil všetky jej veci, ktoré jej patria a jej finančné úspory na pohreb. Uznesením Krajskej prokuratúry Trenčín sp.zn. 1KPt 927/13/3300-16 zo dňa 19.08.2014 (č.l. 25 spisu) bolo uznesenie Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 1 Pv 61/13/3309 zo dňa 30.06.2014 zrušené a bolo prokurátorovi uložené, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Uznesením Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 1 Pv 61/13/3309 zo dňa 31.03.2015 (č.l. 27, 88 spisu) bolo trestné stíhanie voči žalovanému pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) TZ opätovne zastavené, lebo nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že sťažnosť zo dňa 22.07.2014 nebola napísaná poškodenou L. C., táto pri opätovnom výsluchu odmietla vypovedať, pričom jediná vec, ktorá bola preukázaná, je skutočnosť, že vzťahy medzi deťmi poškodenou sú značne naštrbené. Z odovzdávajúceho protokolu zo dňa 30.01.2013, 30.04.2013 (č.l. 30, 31 spisu) bolo zistené, že žalobkyňa 2/ odovzdala žalovanému v zastúpení A. C. dňa 30.01.2013 1ks overeného zrušenia plnomocenstva udeleného L. C. žalovanému a dňa 30.04.2013 odovzdal žalovaný v zastúpení A. C. žalobkyni 2/ na základe splnomocnenia udeleného L. C. hnutelné veci: 1 ks mikrovlnnej rúry, LCD televízor zn. Samsung, veľké hodiny, 2 ks pyžama, 3 ks nočné košele, 3 ks uteráky, 2 ks tričká, 1 ks tepláky, 1 ks pulóver, 3 ks tielka, 6 párov ponožiek, 4 ks dámske nohavičky, 1 modliaca knižka, zdravotné pomôcky: 8 balíčkov vložiek Tena, zubná kefka. Z výzvy na vrátenie finančných prostriedkov a zlata adresovanej žalovanému zo dňa 25.08.2015 s podacím lístkom a doručenkou (č.l. 32, 34, 35 spisu) bolo zistené, že L. C. vyzvala žalovaného na vrátenie sumy 3.300 eur a 2 ks zlatých obrúčok, zlatej retiazky, zlatých náušnic. Vo výzve uviedla, že od roku 2013 má vo svojej izbe uložené žiadané veci. Uviedla "vedel si o tom hlavne Ty, moje deti a Tvoja priateľka A., ktorá bývala s tebou v K.". Vyzvala ho na vydanie uvedených vecí do 7 dní. Uviedla, že to boli peniaze usporené z vdovského po jej manželovi, na ktoré má právny nárok iba ona. Ďalej uviedla, že si našetrila 3.300 eur. Žalovaný jediný vedel, kde má tie peniaze uložené. Ešte týždeň pred 11.01.2013 požičala žalovanému 1.000 eur, že ich do týždňa vráti. Nakoľko odišla z domu neočakávane, všetko dôležité zostalo doma 3.300 eur, jej svadobné obrúčky, retiazka, oblečenie a župany, príbor, tanier, šálka, rádio od jej mamy. Viackrát sa chcela dostať do svojho domu aj za prítomnosti policajtov, ale žalovaný sa spravil, že nie je doma, ani kľúč nemá od svojho domu. Uviedla: "Pripomeniem Ti, kde presne boli tie peniaze, ty jediný si vedel, kde presne sú: v mojej spálni, v šijacej mašine, v bielej kabelke. Teraz v novembri 2014 mi odtiaľ pošleš papuče a čo peniaze? Sú to moje peniaze aj na pohreb, potrebujem si spraviť zuby, kúpiť chladničku, potrebujem ich na lieky, či kupovať osobné veci ROZUMIEŠ. Nepochovávaj ma zaživa a nerob si s mojimi vecami ako by som tu nebola. Ešte stále žijem a chcem si svoje čo mi patrí užiť, mal si dosť času a okamžite mi moje peniaze pošli. Snáď ešte máš nejaké to svedomie." Zo záverečnej správy mediátora zo dňa 01.11.2018 (č.l. 36 spisu) bolo zistené, že mediátorka sa pokúšala spojiť so žalovaným, avšak na správy nereagoval. Mediácia bolo ukončená z dôvodu, že iniciátor - žalobca 1/ mal záujem danú vec riešiť mimosúdnou dohodou - mediáciou, avšak bez záujmu respondenta - žalovaného. Zo žaloby na obnovu konania zo dňa 14.11.2018 (č.l. 50 spisu) bolo zistené, že žalovaný podal na Okresný súd Trenčín dňa 20.11.2018 žalobu o obnovu dedičského konania sp. zn. 14D/350/2018, ktorú odôvodňuje absolútnou neplatnosťou závetu L. C.. A. C. v písomnom svedectve zo dňa 07.08.2019 (č.l. 58 spisu) uviedol, že je synom žalovaného, zdržiava sa vo Švajčiarsku. Uviedol, že po L. C. nezostal v dome K. XXX žiaden jej nábytok, nakoľko on osobne v roku 2007 pomáhal otcovi vystať starý nábytok po starých rodičoch z domu č. XXX I. K., ktorý odviezli na zberný dvor v F. H. I.. Tento nábytok bol zničený, opotrebovaný a nepoužiteľný. Otec si po vystať starých nábytkov celý dom zariadil novým nábytkom, pričom nový nábytok zakúpil aj do izby, v ktorej bývala L. C.. Z kúpnej zmluvy zo dňa 10.03.2005 (č.l. 82 spisu) bolo zistené, že V. C. a L. C. ako predávajúci a žalovaný ako kupujúci uzavreli kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k rodinnému domu súp. č. XXX v K.. Zároveň bolo zriadené v prospech predávajúcich vecné bremeno doživotného bývania a užívania predmetnej nehnuteľnosti. Závetom zo dňa 30.05.2013 (č.l. 86 spisu) L. C. za prítomnosti dvoch svedkov odkázala všetok svoj majetok žalobcovi 1/. Uviedla, že jej majetok tvoria vymenované nehnuteľné veci, finančné prostriedky vo výške 3.300 eur + 714 eur, cennosti v podobe zlata (2x zlaté obrúčky, zlatá retiazka, náušnice), hnutelné veci - napr. televízor na DO, obývacia stena. Svedkovia svojím podpisom potvrdili, že uvedený deň pani L. C. pred nimi závet prečítala, podpísala. Dňa 06.05.2007 v listine označenej ako "závet" (č.l. 164 spisu) podpísaná C. vyhlásila, že žiada, aby jej žalovaný okamžite vydal peniaze v sume 95.000 Sk uložené v hotovosti v jeho trezore v rodinnom dome K. XXX jej dcére žalobkyni 3/. Splnomocnením zo dňa 15.02.2010 (č.l. 87 spisu) splnomocnila L. C., nar. XX.XX.XXXX žalovaného na preberanie dôchodku, príspevku na diétu, dopisov ako aj na vybavovanie na úradoch. T. C. vo svedectve zo dňa 27.08.2018 (č.l. 91 spisu) uviedla, že na dedičskom konaní po L. C. u notárky O. A. U., jej žalobcovia skákali do reči, najmä žalobca 1/, mali na ňu pripomienky aj na

žalovaného, že bol trestne stíhaný kvôli L. C. a na ňu neustále tlačili, aby všetko podpísala. Bola pod tlakom a v strese a až po tom zistila, že bola zmanipulovaná. T. C. bola žalovaným splnomocnená na zastupovanie v konaní o dedičstve po L. C. na základe splnomocnenia zo dňa 17.08.2018 (č.l. 95, 205 spisu). Z úradného záznamu O. U., notárky, č.k. 14D/350/2018-138 zo dňa 20.08.2018 (č.l. 98, 206 spisu) bolo zistené, že sa prítomní účastníci - žalobcovia 1/, 2/, 3/ a T. C. aj v mene zastúpeného žalovaného vzdali odvolania. Z čestného prehlásenia žalobkyne 2/ zo dňa 05.09.2013, žalobcu 1/ zo dňa 04.09.2013 bolo zistené, že žalobkyňa 2/ a žalobca 1/ mali vedomosť o finančnej hotovosti vo výške 3.300 eur, ktoré mali byť uložené v rodinnom dome. Z emailu zo dňa 31.05.2017 (č.l. 129 spisu) bolo zistené, že žalobca 1/ oznámil žalovanému pohreb v rodine a žiadal žalovaného, aby ich matka mohla prísť do domu. A. P. v písomnom svedectve zo dňa 23.09.2019 (č.l. 174 spisu) vyhlásil, že jeho nebohá sestra nebola nevidiaca a má vedomosť o tom, že jej žalovaný odmietal vydať jej osobné veci, vrátane jej finančných úspor a iných cenností. Z uvedeného dôvodu ho aj požiadala, aby zatelefonoval žalovanému a požiadal ho o vrátenie jej osobných vecí, úspor a iných cenností. Žalovaný jej odkázal, že jej žiadne financie nevráti a ani nemieni vrátiť, lebo jemu samému mu údajne žalobkyňa 3/ dlhuje oveľa viac financií. W. N. v čestnom prehlásení zo dňa 24.09.2019 (č.l. 175 spisu) vyhlásil, že do 31.12.2018 pracoval ako údržbár v Zariadení pre seniorov DUBINA, m.r.o. F. H. I.. Veľmi dobre osobne poznal poručiťku a vyhlásil, že nebola nikdy nevidiaca osoba. Z rozhodnutia F. F. F. H. I. zo dňa 03.01.2008 (č.l. 176 spisu) bolo zistené, že zariadenie vyhovel žiadosti poručiťky zo dňa 07.12.2007 a zaradil ju do poradovníka čakateľov na poskytnutie starostlivosti v Domove dôchodcov. Z vyhlásenia žalovaného k dedičstvu zo dňa 17.08.2018 (č.l. 204 spisu) bolo zistené, že žalovaný vyhlásil, že dedičstvo po svojej matke - poručiťke L. C. v plnom rozsahu odovzdáva a súhlasí s plným prevodom na svoju dcéru T. C.. Týmto sa vzdáva dedičstva v prospech svojej dcéry T. C.. Z podnetu k prešetreniu podozrenia zo spáchania trestného činu zo dňa 10.01.2013 (č.l. 290 spisu) bolo zistené, že žalobcovia 1/, 2/, 3/ podali na obec K., ktorá podnet prevzala dňa 11.01.2013, podnet na žalovaného, nakoľko majú podozrenie, že sa žalovaný dlhodobo a úmyselne dopúšťa nebezpečného konania, ktorý ohrozuje zdravie

a zhoršuje psychický stav L. C.. Žalovaný na pojednávaní dňa 26.09.2022 vzniesol námietku premlčania čo sa týka zlatých šperkov a finančnej hotovosti, nakoľko vydania týchto vecí sa mohla matka strán sporu domáhať v trojročnej lehote odo dňa odkedy opustila a mala vedomosť v koho dispozícii sú. Žalobcovia 1/, 2/, 3/ v rámci záverečnej reči nad rámec vyjadrení uviedli, že späťvzatie časti žaloby bolo urobené zo strany žalobcov

v dobre viere, nakoľko sám žalovaný priznal, že zariadenie izby v rodinnom dome v K. č. s. XXX po odstahovaní poručiťky vyhodil. Poručiťka počas svojho života niekoľkokrát vyzvala žalovaného k vráteniu vecí, o čom svedčia dopisy, ktoré mu adresovala a ktoré sú doložené v súdnom spise a z ktorých v jednom napr. píše: "Takže som si každý mesiac mohla odkladať iba vdovské po svojom mužovi 130 Eur. Našetrila som si 3.300 Eur ... ty jediný si vedel, kde mám tie peniaze uložené, keby sa mi niečo stalo." To, že sa žalovaný voči poručiťke nesprával úctivo a v rámci dobrých mravov nie je predmetom tohto konania, ale stojí sa zmienku. Neprišiel ju pozrieť do domova dôchodcov a neprišiel ani na jej pohreb. Žalovaný v rámci záverečnej reči nad rámec vyjadrení uviedol, že zo závetu zo dňa 30.05.2013, ktorý mala poručiťka zanechať nevyplýva, že by hotovosť 3.300 eur a zlaté šperky mal v dispozícii žalovaný. Poručiťka ani neuvádza, že by sa malo jednať

o pohľadávku, ktorú by v čase spísania závetu evidovala voči žalovanému. Navyše v záвете sa uvádza, že žalobkyňa pre prípad smrti poručuje hotovosť 3.300 eur + 714 eur. Z Uznesenia o dedičstve OS TN č. k. 14D/350/2018 notárky O. U. zo dňa 20.08.2018 nevyplýva, že by predmetom dedičstva bola aj druhá hotovosť 714 eur uvedená v záвете zo dňa 30.05.2013. Z uvedeného sa dá vyvodit', že pokiaľ v čase smrti poručiťky neexistovala hotovosť zo závetu 714 eur takisto neexistovala hotovosť 3.300 eur. K zlatým šperkom uvedených v záвете uviedol, že tieto nie sú špecifikované určito a zrozumiteľne. Nie je uvedené o aký druh zlatých šperkov sa má jednať ani to, kde sa tieto šperky nachádzajú. Poručiťka v záвете neuvádza, že by tieto šperky mal mať žalovaný vo svojej dispozícii. Závet nepreukazuje tvrdenia žalobcov 1/, 2/, 3/. K samotnému závetu uviedol, že v čase kedy bol napísaný pani poručiťka žila v penzióne DUBINA v F. H. I.. Tento penzión sa nachádzal pár metrov od Notárky O. C., pričom závet si pani poručiťka nechala spísať pred svedkami, avšak Generálnu plnú moc pre dcéru pani F. C. zo dňa 04.02.2013 nechala pani poručiťka úradne overiť. Je teda nepochopiteľné prečo si pani poručiťka nenechala závet spísať u notára, keď bývala prakticky pár metrov od notárskeho úradu. Ak v čase odchodu poručiťky do penziónu v januári 2013 tejto chýbali peniaze

a zlaté šperky mala možnosť si tieto uplatniť riadnou žalobou od žalovaného, čo sa však nikdy nestalo, a preto opakovane z opatrnosti vznáša námietku premlčania na prípadné vrátenie hotovosti 3.300 eur a zlatých šperkov špecifikovaných v žalobe. Poukázal na Uznesenie Okresnej prokuratúry Trenčín 1Pv 61/13/3309 zo dňa 31.03.2015, z ktorého vyplýva, že žalovaný sa voči svojej matke-poručiťke

nedopustil žiadneho trestného činu, tak ako to žalobcovia tvrdili vo svojom trestnom oznámení. Poručiiteľka pri svojom výsluchu v rámci tohto trestného stíhania nedeklarovala, že by jej chýbala hotovosť a šperky. Z čestných prehlásení ani z výpovede svedkov nie je možné ustáliť akú konkrétnu hotovosť mala poručiiteľka zanechať, ani kde by sa jej údajne chýbajúce peniaze mali nachádzať. Taktiež z výpovedi účastníkov nie je možné ustáliť aké mala mať poručiiteľka zlaté šperky a kde tieto mala uložené. Svedkyňa U. F. potvrdila, že od babky dostala náušnice ešte keď žil starý otec - manžel poručiiteľky. Žalobkyňa pani E. J. pri svojom výsluchu dňa 27.09.2022 uviedla, že vedela, že matka má náušnice, jedny jej ukradli v nemocnici a preto jej otec kúpil nové keď chodil do roboty do Nemecka. V konaní bolo teda preukázané, že poručiiteľka svojej náušnice darovala vnučke pani F. ešte za svojho života. Poukázal aj na výpoveď svedka I. C., ktorý mal ísť poručiiteľke po osobné veci, potom čo odišla do penziónu, avšak nebol požiadaný o to, aby priniesol aj hotovosť aj šperky. O tak významnej skutočnosti pre poručiiteľku, nebol nikým oboznámený.

4. Z obsahu žaloby vyplýva, že ide o žalobu jednak určovaciú, ktorou chcú žalobcovia dosiahnuť podklad na prejednanie novoobjaveného majetku po neb. L. C. ako aj žalobu o plnenie, ktorou sa žalobcovia domáhajú vydania dedičstva po poručiiteľke od žalovaného. V prvom rade súd skúmal prípustnosť žaloby. Žaloba na určenie predmetu dedičstva je rozhodovacou praxou súdov považovaná za prípustný prostriedok riešenia sporov o tom, či určitá vec (právo) patrí do dedičstva (uznesenia Najvyššieho súdu SR z 28. septembra 2006 sp. zn. 3 Cdo 178/2006). Požadované určenie sa tu vzťahuje ku dňu smrti poručiiteľa. Pre zistenie poručiiteľovho majetku je zásadne rozhodný skutkový stav, ktorý je v dobe smrti poručiiteľa. Aktíva dedičstva tvoria veci, práva a iné majetkové hodnoty, ktoré v okamihu smrti patrili poručiiteľovi. K nadobudnutiu dedičstva však nedochádza len na základe smrti poručiiteľa. Právna úprava dedičského práva vychádza z princípu ingerencie štátu pri nadobúdaní dedičstva. Okrem iného predpokladá aj to, že dedičstvo po poručiiteľovi musí byť súdom prejednané a rozhodnuté, konanie o dedičstve začína aj bez návrhu a v konaní o dedičstve musí byť prejednaný tiež majetok, ktorý nebol známy pri pôvodnom prejednaní a rozhodnutí o dedičstve. Takáto žaloba je teda osobitným druhom určovacej žaloby podľa § 137 písm. c) CSP. Súd konštatuje, že v danom prípade naliehavý právny záujem na požadovanom určení je daný, nakoľko rozhodnutím súdu v tejto veci sa postavenie žalobcov ako dedičov vyjasní, keď zaradenie predmetných vecí v dedičskom konaní nebolo z dôvodu ich spornosti možné a týmto rozhodnutím sa vyrieši otázka, či tieto veci patrili alebo nepatrili do dedičstva po poručiiteľke v čase jej smrti. Čo sa týka otázky vecnej legitímácie strán sporu, táto podmienka je splnená, keď stranami sporu sú všetci dedičia po poručiiteľke L. C., nakoľko v konaní o určení, že vec patrí do dedičstva po poručiiteľovi Najvyšší súd Slovenskej republiky už viac krát konštatoval, že "ak zanechal poručiiteľ viac dedičov, sú až do právoplatného rozhodnutia súdu považovaní za vlastníkov celého majetku patriaceho do dedičstva", a preto stranami sporu v tomto sporovom konaní sú všetci dedičia.

5. Predmetom sporu je určenie, že do dedičstva po poručiiteľke patrí finančná hotovosť vo výške 3.300 eur a cennosti v podobe zlata - 2x zlaté obrúčky, zlatá retiazka, náušnice. V prvom rade súd skúmal otázku vymáhateľnosti uplatneného nároku vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovaným. Žalovaný námietku premlčania odôvodnil tým, že sa poručiiteľka L. C. mohla domáhať vrátenia predmetnej hotovosti a vecí v lehote do troch rokov od kedy opustila domácnosť žalovaného, táto lehota uplynula a preto je nárok uplatnený žalobou premlčaný. Táto námietka žalovaného by obstála v spore, v ktorom by sa poručiiteľka ako žalobkyňa domáhala vydania vecí, resp. bezdôvodného obohatenia od žalovaného. Vzhľadom na skutočnosť, že v danom spore ide o žalobu o určenie vlastníckeho práva, keď za vlastníka vecí, ktoré sa určujú do dedičstva, považujú (podľa vyššie uvedeného odôvodnenia) všetci dedičia poručiiteľky, nárokom uplatneným touto žalobou je vlastnícke právo, ktoré sa podľa § 100 ods. 2 prvá veta Obč. zák. nepremičuje. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že námietka premlčania vznesená žalovaným proti nároku žalobcov na určenie, že predmetná hotovosť a veci patria do dedičstva je nedôvodná.

6. Ďalej sa súd zaoberal existenciou finančnej hotovosti vo výške 3.300 eur ku dňu smrti poručiiteľky. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že poručiiteľka disponovala v čase svojej smrti k 15.03.2018 hotovosťou vo výške 3.300 eur. Túto skutočnosť mal súd za preukázanú zo závetu poručiiteľky L. C. napísaného dňa 30.05.2013 (č.l. 86 spisu) v prítomnosti dvoch svedkov, pričom závet je platný a relevantným dôkazom nebolo preukázané tvrdenie žalovaného, že poručiiteľka bola nevidiaca a nemohla podpísať predmetný závet. Následne poručiiteľka aj písomne vyzvala žalovaného, aby jej

z rodinného domu, kde žila pred odchodom do zariadenia pre seniorov, vydal predmetnú finančnú hotovosť, a to výzvou zo dňa 25.08.2015 s podacím lístkom a doručenkou (č.l. 32, 34, 35 spisu). Bolo preukázané, a aj zo správania sa strán sporu na pojednávaniach vyplynulo, že vzťahy medzi žalobcami 1/, 2/, 3/ a žalovaným, ktorí sú súrodenci, sú vyhrotené (čo preukazujú aj trestné oznámenia a vo vyjadreniach uvedené vyhrážky, nezúčastnenie sa žalovaného pohrebu poručiťky) a že k určitému neštandardnému správaniu došlo aj pri odchode poručiťky z domu žalovaného do zariadenia pre seniorov a tiež pri následných pokusoch poručiťky o návrat do domu. Z tohto vyplýva aj skutočnosť, že si poručiťka pri odchode z rodinného domu žalovaného túto finančnú hotovosť nezobrala a po tomto odchode sa do domu žalovaného už (aj napriek pokusom) nevrátila. Sama poručiťka vo výzve zo dňa 25.08.2015 (č.l. 86 spisu) uviedla, že žalovaný vie, kde je finančná hotovosť schovaná. Taktiež mal súd svedeckými výpoveďami A. U. F., netere sporových strán, Q. D. R., sesternice sporových strán, ktoré poručiťku navštevovali

v zariadení pre seniorov, za preukázané, že poručiťka mala našetrované finančné prostriedky a tieto nechala pri svojom odchode z rodinného domu žalovaného vo svojej izbe. Poručiťka svedkyniam neuvádzala sumu našetrovaných peňazí, túto mal súd preukázanú predmetným závetom. Žiadnym relevantným dôkazom nebolo preukázané, že by sama poručiťka od svojho odchodu z rodinného domu žalovaného túto hotovosť nejakým spôsobom použila, príp. niekomu darovala. Za takéhoto stavu súd musí vychádzať z toho, že finančné prostriedky zostali do smrti poručiťky v jej držbe. Na tom nemení nič skutočnosť, že žalovaný tvrdil a tiež zo svedeckých výpovedí jeho dcéry a manželky vyplynulo, že všetky veci z izby poručiťky vyhodil. Taktiež súd poukázal na uznesenie NS SR z 16.12.2010, sp. zn. 3 Cdo 154/2010, podľa ktorého po smrti poručiťky môžu vo všeobecnosti nastať právne skutočnosti, s ktorými právny poriadok spája vznik vlastníctva niekoho iného;

v konaní, v ktorom sa zisťuje, či určitá vec bola v čase smrti poručiťky v jeho vlastníctve, sú však takéto (neskoršie) skutočnosti právne bezvýznamné. Z toho vyplýva, že aj napriek tomu, že by sa po smrti poručiťky zmenila osoba vlastníka, resp. držiteľa tejto finančnej hotovosti, súd mal preukázané, že túto finančnú hotovosť vo výške 3.300 eur mala poručiťka ku dňu smrti. Podľa názoru súdu neobstojí námietka žalovaného, že svedka I. C.,

z ktorého výsluchu vyplynulo, že bol poručiťkou požiadany, aby jej z domu žalovaného doniesol iba oblečenie, poručiťka nepožiadala aby jej priniesol aj hotovosť a šperky, nakoľko nemožno predpokladať prečo poručiťka nepožiadala o donesenie týchto vecí, pričom ako uviedli žalobcovia stále dúfala, že sa do domu žalovaného vráti. Žalovaný

k platnosti závetu poručiťky zo dňa 30.05.2013 namietal, že v čase, kedy bol napísaný poručiťka žila v penzióne DUBINA v F. H. I.. Tento penzión sa nachádzal pár metrov od Notárky O. C., pričom závet si pani poručiťka nechala spísať pred svedkami, avšak Generálnu plnú moc pre žalobkyňu 2/ zo dňa 04.02.2013 nechala poručiťka úradne overiť. Je teda nepochopiteľné prečo si pani poručiťka nenechala závet spísať u notára, keď bývala prakticky pár metrov od notárskeho úradu. K tejto námietke súd uviedol, že pre platnosť závetu je irelevantné, či v blízkosti zariadenia pre seniorov, kde poručiťka spísala závet, bol notársky úrad. Závet spĺňa zákonom stanovenú formu podľa

§ 476b Obč. zák. a jeho neplatnosť doposiaľ nebola súdom judikovaná. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že poručiťka mala ku dňu smrti, t.j. k XX.XX.XXXX finančnú hotovosť vo výške 3.300 eur a preto súd časti žaloby o určenie, že táto hotovosť patrí do dedičstva po poručiťke výrokom I. rozsudku vyhovel.

7. Ďalej sa súd zaoberal existenciou cenností v podobe zlata 2x zlaté obrúčky, zlatá retiazka, náušnice ku dňu smrti poručiťky. V spore bola sporná existencia týchto cenností, keď žalovaný tvrdil, že tieto cennosti poručiťka porozdávala. Poručiťka L. C. síce uviedla predmetné cennosti vo svojom závete zo dňa 30.05.2013 (č.l. 86 spisu) a tiež vyzývala žalovaného na ich vydanie výzvou zo dňa 25.08.2015, nakoľko si ich mala nechať

v rodinnom dome žalovaného, keď z neho odchádzala do zariadenia pre seniorov, avšak na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobcovia 1/, 2/, 3/ neuniesli dôkazné bremeno o ich existencii ku dňu smrti poručiťky. Súd vykonal výsluchy svedkov navrhnutých žalobcami, avšak ani z jedného výsluchu nevyplývalo, že keď poručiťka spomínala pri ich návšteve v zariadení pre seniorov, že má našetrované peniaze, že by spomínala aj cennosti. Aj zo svedeckej výpovede A. U. F. vyplynulo, že bola poručiťkou obdarovaná "dostala náušnice, keď ešte žil dedo". Vyhoveniu tejto časti žaloby tiež bráni nepresná špecifikácia týchto cenností spočívajúca v ich jednoznačnom identifikovaní. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobcovia neuniesli dôkazné bremeno o existencii cenností v čase smrti poručiťky a preto súd žalobu v časti o určenie, že tieto cennosti patria do dedičstva po poručiťke výrokom II. rozsudku zamietol. Súd nevykonal žalovaným navrhnutý dôkaz O. V. D. ani

žalobcami navrhnutý dôkaz W. N., nakoľko strany sporu počas konania na vykonaní týchto dôkazov netrvali a upustili od ich vykonania. Taktiež strany upustili od vykonania dôkazu oboznámením zápisnice z domovej prehliadky zo dňa 26.09.2007 a dôkazov zo spisu OSTN sp. zn. 3T/50/2009.

8. Taktiež súd zamietol časť žaloby, ktorou sa žalobcovia 1/, 2/, 3/ domáhali, aby im žalovaný nahradil trovy mediálneho konania vo výške 180 eur. Vynaloženie týchto trov žalobcovia 1/, 2/, 3/ nepreukázali, ich zaplatenie z predloženého listinného dôkazu - záverečnej správy mediátora zo dňa 01.11.2018 nevyplýva.

9. Žalobcovia 1/, 2/, 3/ sa tiež žalobou domáhali vydania vecí - finančná hotovosť vo výške 3.300 eur a cennosti v podobe zlata 2x zlaté obrúčky, zlatá retiazka, náušnice, a to s odôvodnením, že v prípade ak súd vyhovie žalobe, že veci patria do dedičstva, aby rozhodol o ich vydaní žalovaným. Túto časť žaloby súd zamietol z dôvodu jej predčasnosti a tiež nepreukázania, že by tieto veci mohli byť v dispozícii žalovaného. V prípade, ak súd vyhovie žalobe o určenie, že vec patrí do dedičstva, ako bolo vyššie uvedené, právna úprava dedičského práva vychádza z princípu ingerencie štátu pri nadobúdaní dedičstva a je potrebné toto dedičstvo súdom prejednať. Žaloba o vydanie vecí je reivindikačnou žalobou podľa § 126 Obč. zák., t.j. žalobou, ktorou sa vlastník hmotnej veci domáha ochrany proti tomu, kto mu ju neprávnou, t.j. bez právneho dôvodu zadržáva, zbavuje tak vlastníka možnosti výkonu vlastníckeho práva a zároveň mu odmieta vydať vec. Pre úspešnosť žaloby je potrebné, aby vlastník preukázal existenciu vlastníckeho práva, ďalej musí preukázať, že vec sa nenachádza v jeho faktickej moci, ale v moci inej osoby, ktorá predmetnú vec odmieta vydať, ďalej že žalovaný vec protiprávne zadržáva, bez existencie záväzkového právneho vzťahu a má vec v čase vyhlásenia rozsudku stále u seba a preto má možnosť vydať vec vlastníkovi, ďalej, že predmetom žaloby je vec, o vydanie ktorej žiada. Žalobca je povinný preukázať, že mu žalovaný neoprávnene vec aj ku dňu rozhodovania súdu zadržáva. Na základe uvedených skutočností, keď je potrebné, aby bola finančná hotovosť, ktorú súd určil, že patrí do dedičstva po poručiťke, prejednaná v dodatočnom dedičskom konaní, je v tejto časti žaloba o vydanie tejto finančnej hotovosti predčasná a nedôvodná. Vo vzťahu k cennostiam, ktorých existencia ku dňu smrti poručiťky nebola preukázaná, nie sú žalobcovia 1/, 2/, 3/ aktívne legitimovaní na podanie žaloby o vydanie týchto vecí a tiež nebolo v konaní preukázané, že by tieto cennosti s poukazom na odôvodnenie v ods. 66 rozsudku boli v dispozícii žalovaného. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že žaloba je v časti vydania hotovosti a cenností nedôvodná a výrokom II. rozsudku ju zamietol.

10. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobcovia 1/, 2/, 3/ uplatňovali určenie, že veci patria do dedičstva a vydanie vecí. Časť žaloby o vydanie vecí - zariadenia izby v rodinnom dome v K. žalobcovia zobrali späť s odôvodnením, že žalobu v tejto časti berú späť v dobrej viere, nakoľko sám žalovaný priznal, že zariadenie izby vyhodil. Žalobcovia 1/, 2/, 3/ boli teda v časti žaloby úspešní, a to v časti o určenie, že finančná hotovosť patrí do dedičstva, v ostatnej časti - určenie, že cennosti patria do dedičstva a vydanie finančnej hotovosti a cenností od žalovaného - neúspešní. Procesné zavinenie na zastavení časti konania o vydanie zariadenia izby podľa názoru súdu nesú žalobcovia 1/, 2/, 3/. Vzhľadom na skutočnosť, že v danom spore ide o zmiešanú žalobu na určenie so žalobou na plnenie, nie je možné jednoznačne určiť mieru úspechu a neúspechu strán sporu. S poukazom aj na správanie sa strán sporu, keď spor je vyvolaný veľmi naštrbenými vzťahmi medzi súrodencami, pri čiastočnom úspechu oboch strán, je spravodlivé, aby si každý znášal trovy sám. Z uvedeného dôvodu súd výrokom III. rozsudku vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

11. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku I. a III. podal včas odvolanie žalovaný. Namietal, že súd pri určení, že finančná hotovosť vo výške 3.300 eur patrí do dedičstva po poručiťke L. C. nesprávne právne vec posúdil, nakoľko súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Trvá na tom, že žalobcovia nepreukázali, že by matka zanechala ku dňu svojej smrti 3.300 eur, ktoré by mali byť predmetom dedičstva po nej. Už pri písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že matka nezanechala platnú závet. Má zato, že súd mohol ako prejudiciálnu otázku skúmať platnosť závetu v tomto konaní, čo neurobil, i keď na neplatnosť poukázal už pri svojom vyjadrení k žalobe. Poukazuje na to, že závet z roku 2013 a výzva matky o vrátenie peňazí z roku 2015 nie sú dostatočnými dôkazmi, ktoré by preukazovali, že v čase smrti poručiťka disponovala touto hotovosťou resp., že by bola jej vlastníčkou. Ak poručiťka údajne disponovala pohľadávkou voči nemu, túto mala

možnosť si zákonnými prostriedkami uplatniť v zákonnej premlčacej lehote 3 roky, čo nikdy neučinila. Súd nesprávne vyhodnotil dôkazy a dospel

k nesprávnemu právnemu posúdeniu ohľadom existencie hotovosti 3.300 eur. Uvedené v súdnom konaní preukázané nebolo. V konaní nebolo vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané, že poručiiteľka si u neho po odchode do domova dôchodcov nechala hotovosť. Uvedené nebolo preukázané ani svedeckými výpoveďami. Navyše matka mala podľa závetu zanechať 3.300 eur + 714 eur, o ktorých peniazoch potom matka svedkom tvrdila, že si ich našetrila a nechala u neho v jeho rodinnom dome? Z akého dôvodu si matka pohľadávku voči jeho osobe neuplatnila? Má zato, že súd nesprávne právne posúdil aj námietku premlčania. Súd konštatuje, že vlastnícke právo k veci sa nepremičuje a že námietka premlčania z jeho strany nebola opodstatnená. V prvom rade chce uviesť, že žaloba sa týkala aj žaloby na plnenie nie len na určenie. Námietku teda vzniesol aj s ohľadom na žalobu na plnenie, ale aj vzhľadom na to, že ak matka mala voči nemu údajne pohľadávku, ktorou mala byť hotovosť 3.300 eur, tak predsa sa matka tejto hotovosti mala domáhať ako nároku na zaplatenie resp. vydania bezdôvodného obohatenia. Argumentácia súdu ohľadom premlčania v rozsudku

v bode 62 znamená, že akýkoľvek poručiiteľ môže zabezpečiť nepremičanie svojho práva na zaplatenie resp. vydanie bezdôvodného obohatenia spísaním závetu a následným zaslaním výzvy na plnenie. Opakovane tvrdí, že matka po odchode do domova dôchodcov nemala

v jeho rodinnom dome uschovanú žiadnu finančnú hotovosť v sume 3.300 eur. Taktiež poukázal na to, že tak ako šperky neboli v závete ani v žalobe vo veci samej špecifikované určito a zrozumiteľne, tak ani hotovosť 3.300 eur nebola špecifikovaná určito a zrozumiteľne, nakoľko sa nedá určiť či sa jedná o hotovosť, ktorú údajne zanechala v jeho rodinnom dome alebo sa jedná o inú hotovosť. Matka v závete určito neurčila o akú hotovosť sa jedná. Nič jej nebránilo uviesť, že sa má jednať o hotovosť údajne uloženú v jeho rodinnom dome resp. na inom mieste. Čo sa týka trov konania, je názoru, že bol vo väčšej časti žaloby úspešný, preto mu súd mal priznať trovy konania v rozsahu 75 %. Žalobcovia čiastočne vzali späť žalobu čo sa týka určenia, že do dedičstva po poručiiteľke patria hnutelné veci - zariadenie izby a vzali späť žalobu aj v časti o vydanie týchto hnutelných vecí. Zároveň súd zamietol žalobu v časti o určenie, že do dedičstva patria zlaté šperky a o ich vydanie. Súd zároveň zamietol aj žalobu v časti vydania hotovosti 3.300 eur a zaplatenia 180 eur za mediálne konanie. V rozsahu

75 % súd žalobu zamietol a vyhovel len v časti o určenie 3.300 eur. Má zato, že súd nesprávne vec posúdil, keď mu nepriznal žiadne trovy konania i napriek tomu, že v konaní bol vo vyššej miere úspešný ako žalobcovia. V predmetnej veci sa jednalo nie len o žalobu na určenie, ale aj o žalobu na plnenie 3.300 eur + 180 eur. V časti žaloby o plnenie boli žalobcovia v plnom rozsahu neúspešní, v časti žaloby o určenie boli žalobcovia úspešní iba

v časti o určenie 3.300 eur. Má zato, že nebola dodržaná zásada rovnosti účastníkov konania a zásada proporcionality. Je nespravodlivé, aby znášal trovy za neúspech žalobcov. To že žalobcovia, v dobrej viere zobrali časť žaloby späť je irelevantné, nakoľko im nič nebránilo podať kvalifikovanú žalobu. Za neúspech vo veci by si mali niesť zodpovednosť čo do rozhodnutia o trovách konania. Na veci nič nemení ani tá skutočnosť, že sa jedná o spor medzi príbuznými, nakoľko CSP neskúma pri rozhodovaní o trovách konania rodinný pomer účastníkov konania. Na základe vyššie uvedeného žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie rozhodnutie. Zároveň žiadal priznať trovy odvolacieho konania.

12. Žalobcovia v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedli, že v plnom rozsahu súhlasia so závermi rozsudku okresného súdu a odvolanie žalovaného považujú za zmätočné, nepresné a nezakladajúce sa na pravde. Žalovaný vo svojom odvolaní uvádza, že žalobcovia nepreukázali, že by poručiiteľka pani L. C. zanechala ku dňu svojej smrti 3.300 eur. Oni však majú za to, že uvedená skutočnosť bola pred súdom prvej inštancie jasne preukázaná, a to závetom z roku 2013, výpoveďou svedkov, písomnými listinnými dôkazmi - čestné prehlásenie pána A. P., v ktorom deklaruje skutočnosť, že poručiiteľka sa počas života domáhala týchto cenností a finančnej hotovosti, ale aj výzva žalovanému k vráteniu vecí, o čom svedčia dopisy, ktoré mu adresovala, ktoré sú doložené

v súdnom spise a z ktorých v jednom napr. píše: „Takže som si každý mesiac mohla odkladať iba vdovské po svojom mužovi 130 eur. Našetrila som si 3.300 eur...ty jediný si vedel, kde mám tie peniaze uložené, keby sa mi niečo stalo..“ Majú za to, že dôkazné bremeno v tomto smere uniesli a tvrdenie žalovaného, že závet a výzva z roku 2015 nie sú dostatočnými dôkazmi, nie je relevantné. Logicky nebolo v silách žalobcov zaobstarať presvedčivejší dôkaz, ako je samostatná závet poručiiteľky, kde túto finančnú hotovosť vo výške 3.300 eur poručiiteľka uvádza alebo jej výzvy, ktoré adresovala počas svojho života sama poručiiteľka žalovanému. Samotná poručiiteľka viac ako 5 rokov bojovala o svoje celoživotné úspory, nielen písomne a prostredníctvom závetu. Bojovala tak, že to riešila prostredníctvom súrodencov, detí, mediátorky, ktorú žalovaný zámerne ignoroval, ďalej si chcela uplatniť svoje právo aj

cez políciu. Žalovaný ju však po odchode z domu už nikdy späť nepustil, ba dokonca vyhodil jej osobné hnutelné veci 3 mesiace po jej odchode z rodinného domu do penziónu. Túto skutočnosť napokon žalovaný oficiálne priznal aj v rámci pojednávania na Okresnom súde Trenčín. Tu sa naskytá otázka, prečo by poručiiteľka tak dlhú dobu bojovala o financie a svoje osobné veci, keby sa tieto veci a hotovosť u žalovaného nenachádzali? Prečo by si pridávala takéto starosti s vlastným synom? Žalovaný ďalej vo svojom odvolaní uvádza: „Taktiež poukazujem na to, že tak ako šperky neboli v závete ani v žalobe vo veci samej špecifikované určito a zrozumiteľne, tak ani hotovosť 3.300 eur nebola špecifikovaná určito a zrozumiteľne, nakoľko sa nedá určiť či sa jedná o hotovosť; ktorú údajne zanechala v mojom rodinnom dome, alebo sa jedná o inú hotovosť.“ Žalobcovia v tejto súvislosti uvádzajú, že si nevedia predstaviť, ako inak by mali špecifikovať finančnú hotovosť vo výške 3.300 eur, keď táto je jasne špecifikovaná svojou číselnou hodnotou. Taktiež im nie je jasné, na čo žalovaný citovanou časťou poukazoval a nerozumejú, čo žalovaný myslel pojmom „jedná sa o inú hotovosť“. Ohľadne námietky premlčania, ktorú uvádza žalovaný, sa žalobcovia plne stotožňujú s názorom Okresného súdu v Trenčíne a s odkazom na § 100 ods. 2 OZ majú za to, že predmetná hotovosť vo výške 3.300 eur nie je premlčaná. Ohľadne možnosti poručiiteľky uplatniť a vymáhať túto finančnú hotovosť počas života opakovane uviedli, že poručiiteľka mala zo žalovaného strach, o čom svedčia nielen výpovede svedkov počas súdneho pojednávania, ale aj zastavenie trestného konania z dôvodu, že poručiiteľka pod nátlakom O. D. odmietla proti žalovanému vypovedať - o tomto nátlaku počula žalobkyňa F. C., ktorá celý rozhovor počúvala za dverami a o tejto skutočnosti vypovedala. Ohľadne tvrdenia žalovaného, že súd mohol ako prejudiciálnu otázku skúmať platnosť závetu poukázali na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/64/2020 - 65 zo dňa 30.9.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.12.2020 a v ktorom krajský súd zrušil uznesenie Okresného súdu Trenčín, ktorým Okresný súd Trenčín prerušil predmetné konanie do času právoplatného skončenia konania vedeného u Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 18C/52/2018. Tým bola jasne vyriešená otázka platnosti závetu. Žalovaný ďalej vo svojom odvolaní uvádza, že poručiiteľka mala podľa závetu zanechať 3.300 eur + 714 eur. Ohľadne sumy 714 eur uviedli, že túto sumu mal žalovaný vyplatiť poručiiteľke po 10 ročnom dedičskom konaní, kde musel vyplatiť ďalších viac ako 20 dedičov rovnakou sumou. Niektorých odmietol vyplatiť i napriek právoplatnému rozhodnutiu a tak bolo voči nemu začaté exekučné konanie. Aj vtedy odmietal vyplatiť žalobcov a poručiiteľku. Nakoľko suma 714,-eur nebola predmetom prvostupňového konania, pre upresnenie v prílohe prikladajú Osvedčenie o dedičstve sp. zri. 4D 327/2001. Poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 154/2010 zo 16.12.2010. Čo sa týka trov konania nesúhlasia s tvrdením žalovaného, že tento bol úspešný v 75 % rozsahu. Žalobcovia v tejto súvislosti poukázali na § 257 CSP a majú za to, že nielenže nie je možné určiť presnú mieru úspechu a neúspechu strán konania, ale je možné v tomto prípade uplatniť aj dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré okresný súd vo svojom rozsudku uvádza. Ide napr. o skutočnosť, že žalobcovia zobrali v časti žalobu späť z dôvodu, že žalovaný priznal, že zariadenie izby vyhodil alebo naštrbené súrodenecké vzťahy. V súvislosti s čiastočným späťvzatím žaloby uviedli, že v tej dobe neboli právne zastúpení a neboli si vedomí skutočnosti, že by v takomto prípade museli znášať trovy konania, keďže späťvzatie žaloby urobili v dobrej viere a z dôvodu hospodárnosti konania. Poukázali aj na ich snahu o mimosúdne riešenie sporu prostredníctvom mediácie, ktoré malo za cieľ práve ušetriť obom stranám trovy konania spojené so súdnym konaním. Žalovaný však mediáciu ignoroval a teda svojou ignoranciou k trovám konania prispel tým, že žalobcovia sa museli so svojim nárokom obrátiť na príslušný súd. Ďalej poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 SŽO/225/2010 zo dňa 25.10.2010, ktoré vyššie uvedené argumenty podporuje. Navrhovali, aby odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu a aby im priznal trovy odvolacieho konania.

13. Žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcov uviedol, že v plnom rozsahu sa pridrižiava svojho odvolania zo dňa 06.02.2023, na ktorom trvá v plnom rozsahu. Poukázal na to, že vo svojom odvolaní nikdy nepoužil spojenie „jedná sa o inú hotovosť“ ako to účelovo uvádzajú žalobcovia. Žalobcovia si zámerne vytrhli tieto slová z kontextu. Trvá na tom čo napísal. Matka mala zriadený účet v C. Q., kde si šetrila peniaze. Tento účet jej zriadil ešte on keď u neho žila. Matka si z dôchodku šetrila, pričom zostáva otázka kde skončili všetky peniaze z matkinho účtu v čase keď bývala v penzióne v F. H. I.. O týchto peniazoch súrodenci zaryto mlčia. Poukazuje na to, že matka mu 15.02.2010 dala splnomocnenie na to, že má právo disponovať s jej peniazmi z dôchodku. Tento dôkaz súd prvej inštancie vykonal avšak naň neprihliadol. Preto ak matka dňa 13.05.2013 spísala závet okrem iného aj na sumu 3.300 eur nie je zrejmé či túto hotovosť mala pri sebe, či to bola údajne v jeho dome ponechaná hotovosť, alebo sa jednalo o jej iné úspory. Jednoznačne zo závetu nie je zrejmé o akú hotovosť sa jedná, preto trvá na tom, že závet aj v tejto časti rovnako ako šperky nebol určito, zrozumiteľne a bez pochyb

špecifikovaný. K argumentom, že matka - poručiiteľka mala z neho strach, O. D. na ňu vyvíjal nátlak sú nepreukázané tvrdenia. To, že matka odmietla vypovedať voči nemu ako jej synovi svedčí o tom, že ako deti ich mala rada a je to dôkaz toho, že práve brat B. ju naviedol na to čo sama slobodne nechcela - trestné oznámenie na jeho osobu. Netreba zabúdať nato, že brat B. v trestnom konaní sfaľšoval podpis matky, čo je zdokumentované v trestnom spise. Čo sa týka trov konania má zato, že o nich súd rozhodol nesprávne ako bližšie opísal v odvolaní. On nezavinil čiastočné zastavenie konania. Právo patrí bdelym a preto bolo v kompetencii žalobcov podať kvalifikovanú žalobu. To, že si žalobcovia nezvolili advokáta už od podania žaloby nemôže ísť na vrub toho, že sa zbavia zodpovednosti za trovy konania. Žalobcovia žalovali niekoľko nárokov: - určenie, že do dedičstva po poručiiteľke patria hnutelné veci - zariadenie izby -

o vydanie týchto hnutelných vecí; - o určenie, že do dedičstva patria zlaté šperky; - o vydanie šperkov; - o určenie hotovosti, že patrí do dedičstva - o vydania hotovosti 3.300 eur; -

o zaplatenie 180 eur za mediáčne konanie. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobcovia žalovali 7 samostatných nárokov, pričom im bol vyrubený len jeden súdny poplatok

99,50 eur. Súdny poplatok mal byť vyrubený za každý žalovaný nárok. Nakoľko zo 7 žalovaných nárokov boli žalobcovia nateraz úspešní iba v jednom nároku (neprávoplatne) má zato, že bolo preukázané, že bol v konaní úspešný v rozsahu min. 75 %, Preto trvá na tom, že súd pochybil pri rozhodovaní o trovách právneho zastúpenia, ale aj v časti o vyrubenie súdnych poplatkov za podanie žaloby. Podotýka, že v konaní neboli preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov konania. Žiadal, aby odvolací súd rozhodol

v zmysle podaného odvolania.

14. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec na podklade podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa

§ 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v návaznosti na § 387 ods. 2 CSP odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

15. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., napadnutý nebol, a preto zostalo rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto výroku právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

16. Súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až 194 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými

i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

17. Súd prvej inštancie teda opierajúc sa o dostatočné skutkové zistenia tieto správne vyhodnotil a vyvodil z nich i správny právny záver. Na zdôraznenie ich správnosti odvolací súd len podčiarkuje, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie mal aj odvolací súd za preukázané, že žalobcovia sa žalobou domáhali okrem iného aj toho, aby súd určil, že finančná hotovosť vo výške 3.300 eur patrí do dedičstva po poručiiteľke L. C., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom C. G. XXXX/XXX,

XXX XX F. H. I.. Na základe dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie mal aj odvolací súd za preukázané, že poručiiteľka disponovala v čase svojej smrti

k XX.XX.XXXX hotovosťou vo výške 3.300 eur. Túto skutočnosť mal súd prvej inštancie správne za preukázanú zo závetu poručiiteľky L. C. napísaného dňa 30.05.2013

v prítomnosti dvoch svedkov, pričom závet je aj podľa odvolacieho súdu doposiaľ platný

a relevantným dôkazom nebolo preukázané tvrdenie žalovaného, že poručiiteľka bola nevidiaca a nemohla predmetný závet podpísať. Čo sa týka námietky žalovaného uvádzanej pred súdom prvej inštancie k platnosti závetu, že v čase, kedy bol závet napísaný poručiiteľka žila v penzióne DUBINA v F. H. I., pričom tento penzión sa nachádzal pár metrov od Notárky O. C., avšak závet si nechala spísať pred svedkami, naproti tomu Generálnu plnú moc pre žalobkyňu 2/ zo dňa 04.02.2013 nechala poručiiteľka úradne overiť, je teda nepochopiteľné prečo si nenechala závet spísať u notára, keď bývala

prakticky pár metrov od notárskeho úradu, odvolací súd uvádza ako už správne konštatoval i súd prvej inštancie, že pre platnosť závetu je irelevantné, či v blízkosti zariadenia pre seniorov, kde poručiiteľka spisala závet, bol notársky úrad alebo nie. Závet spĺňa zákonom stanovenú formu podľa § 476b Obč. zák. a jeho neplatnosť doposiaľ nebola súdom judikovaná. Rovnako bolo dokazovaním pred súdom prvej inštancie preukázané, že poručiiteľka aj písomne žalovaného vyzvala, aby jej z rodinného domu, kde žila pred odchodom do zariadenia pre seniorov, vydal predmetnú finančnú hotovosť, a to výzvou zo dňa 25.08.2015 s podacím lístkom

a doručenkou. Bolo preukázané, a aj zo správania sa strán sporu na pojednávaniach pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že vzťahy medzi žalobcami 1/, 2/, 3/ a žalovaným, ktorí sú súrodenci, sú vyhrotené (čo preukazujú aj trestné oznámenia a vo vyjadreniach uvedené vyhrážky, nezúčastnenie sa žalovaného pohrebu poručiiteľky) a že k určitému neštandardnému správaniu došlo aj pri odchode poručiiteľky z domu žalovaného do zariadenia pre seniorov

a tiež pri následných pokusoch poručiiteľky o návrat do domu. Z tohto vyplýva aj podľa odvolacieho súdu skutočnosť, že si poručiiteľka pri odchode z rodinného domu žalovaného túto finančnú hotovosť nezobrala a po tomto odchode sa do domu žalovaného už (aj napriek pokusom) nevrátila. Sama poručiiteľka vo výzve zo dňa 25.08.2015 uviedla, že žalovaný vie, kde je finančná hotovosť schovaná. Rovnako vyššie uvedené skutočnosti boli podporne preukázané svedeckými výpoveďami A. U. F., netere sporových strán,

Q. D. R., sesternice sporových strán, ktoré poručiiteľku navštevovali

v zariadení pre seniorov, a z ktorých výpovedí vyplýva, že poručiiteľka mala našetrené finančné prostriedky a tieto nechala pri svojom odchode z rodinného domu žalovaného vo svojej izbe. Poručiiteľka svedkyniam neuvádzala sumu našetrených peňazí, túto mal súd prvej inštancie správne preukázanú predmetným závetom, pričom žiadnym relevantným dôkazom nebolo pred súdom prvej inštancie preukázané, že by sama poručiiteľka od svojho odchodu

z rodinného domu žalovaného túto hotovosť nejakým spôsobom použila, príp. niekomu darovala. Za takéhoto stavu súd prvej inštancie správne vychádzal z toho, že finančné prostriedky zostali do smrti poručiiteľky v jej držbe. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že na tom nemení nič skutočnosť, že žalovaný tvrdil a tiež zo svedeckých výpovedí jeho dcéry a manželky vyplynulo, že všetky veci z izby poručiiteľky vyhodil, pričom správne v tejto súvislosti poukázal na uznesenie NS SR z 16. 12. 2010, sp. zn. 3 Cdo 154/2010, podľa ktorého po smrti poručiiteľa môžu vo všeobecnosti nastať právne skutočnosti, s ktorými právny poriadok spája vznik vlastníctva niekoho iného; v konaní, v ktorom sa zisťuje, či určitá vec bola v čase smrti poručiiteľa v jeho vlastníctve, sú však takéto (neskoršie) skutočnosti právne bezvýznamné. Z toho vyplýva, že aj napriek tomu, že by sa po smrti poručiiteľky zmenila osoba vlastníka, resp. držiteľa tejto finančnej hotovosti, súd mal preukázané, že túto finančnú hotovosť vo výške 3.300 eur mala poručiiteľka ku dňu smrti. Ani podľa názoru odvolacieho súdu neobstojí námietka žalovaného, že svedka I. C., z ktorého výsluchu vyplynulo, že bol poručiiteľkou požiadany, aby jej z domu žalovaného doniesol iba oblečenie, poručiiteľka nepožiadala, aby jej priniesol aj hotovosť a šperky, nakoľko nemožno predpokladať prečo poručiiteľka nepožiadala o donesenie týchto vecí, pričom ako uviedli žalobcovia stále dúfala, že sa do domu žalovaného vráti. Čo sa týka tvrdenia žalovaného uvádzaného pred súdom prvej inštancie ako i v podanom odvolaní, a to že nárok je premlčaný, z dôvodu, že poručiiteľka L. C. sa mohla domáhať vrátenia predmetnej hotovosti v lehote do troch rokov od kedy opustila domácnosť žalovaného, táto lehota uplynula a preto je nárok uplatnený žalobou premlčaný, súd prvej inštancie správne uviedol, že táto námietka žalovaného by obstála v spore, v ktorom by sa poručiiteľka ako žalobkyňa domáhala vydania vecí, resp. bezdôvodného obohatenia od žalovaného. Vzhľadom na skutočnosť, že v danom spore ide o žalobu o určenie vlastníckeho práva, keď za vlastníka vecí, ktoré sa určujú do dedičstva, považujú všetci dedičia poručiiteľky, nárokom uplatneným touto žalobou je vlastnícke právo, ktoré sa podľa § 100 ods. 2 prvá veta Obč. zák. nepremičuje. Na základe uvedeného súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že námietka premlčania vznesená žalovaným proti nároku žalobcov na určenie, že predmetná hotovosť patrí do dedičstva je nedôvodná. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že poručiiteľka mala ku dňu smrti, t.j.

k 15.03.2018 finančnú hotovosť vo výške 3.300 eur a preto súd prvej inštancie správne v časti žaloby o určenie, že táto hotovosť patrí do dedičstva po poručiiteľke vyhovel.

18. Rovnako súd prvej inštancie správne rozhodol i o náhrade trov konania tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Správne uviedol, že žalobcovia 1/, 2/, 3/ sa domáhali určenia, že veci patria do dedičstva a vydanie vecí. Časť žaloby o vydanie vecí - zariadenia izby v rodinnom dome v K. žalobcovia zobrali späť s odôvodnením, že žalobu v tejto časti berú späť v dobrej viere, nakoľko sám žalovaný priznal, že zariadenie izby vyhodil. Žalobcovia 1/, 2/, 3/ boli teda v časti žaloby úspešní, a to v

časti o určenie, že finančná hotovosť patrí do dedičstva, v ostatnej časti - určenie, že cennosti patria do dedičstva a vydanie finančnej hotovosti a cenností od žalovaného - neúspešný. Procesné zavinenie na zastavení časti konania o vydanie zariadenia izby aj podľa názoru odvolacieho súdu nesú žalobcovia 1/, 2/, 3/. Vzhľadom na skutočnosť, že v danom spore ide o zmiešanú žalobu na určenie so žalobou na plnenie, nie je ani podľa odvolacieho súdu možné jednoznačne určiť mieru úspechu a neúspechu strán sporu, pričom aj s poukazom na správanie sa strán sporu, keď spor je vyvolaný veľmi naštrbenými vzťahmi medzi súrodencami za použitia § 257 CSP je spravodlivé, aby si každý znášal trovy sám. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie správne rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené teda súd prvej inštancie v predmetnej veci z výsledkov dokazovania vyvodil správny skutkový záver, na ktorý aplikoval správnu právnu úpravu, preto odvolací súd nepovažoval námietky žalovaného za opodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešným žalobcom 1/, 2/, 3/ odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).